

A reklámadó legfontosabb szabályai 2019.

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény [Ratv.] rendelkezései 2019. július 24-ei hatállyal kiegészültek olyan speciális szabályokkal, amelyek a 2019. július 1-je és 2022. december 31-e közötti időszak tekintetében felfüggesztik bizonyos eljárési rendelkezések alkalmazását, és az adókulcsot 0%-ban állapítják meg, tehát lényegében mentesítik az adózókat az adófizetési-, bevallási, -nyilatkozattételi kötelezettség alól. A 2019. adóév első felének adókötelezettségére ugyanakkor az – alábbiakban ismertetett – általános szabályok vonatkoznak, azzal, hogy az adóalap megosztására két módszer biztosított a Ratv. új 11. §-a alapján. Jelen információs füzet a 2019. adóévi kötelezettség teljesítéséhez kíván segítséget nyújtani.

1. Az adókötelezettség szempontjából lényeges fogalmak

A Ratv. 2. § (1) bekezdése alapján adóköteles

- a) a médiaszolgáltatásban,
- b) a Magyarországon kiadott vagy Magyarországon terjesztett, túlnyomórészt magyar nyelvű sajtótermékben,
- c) a Reklámtv. szerinti szabadtéri reklámhordozón,
- d) bármely járművön, nyomtatott anyagon, ingatlanon,
- e) az interneten, túlnyomórészt magyar nyelven vagy túlnyomórészt magyar nyelvű internetes oldalon

reklám ellenszolgáltatás fejében történő közzététele, emellett – bizonyos kivételekkel – az ilyen reklám közzétételenek megrendelése is.

A hatályos szabályok szerint kizárólag a reklám – meghatározott csatornákon való – ellenszolgáltatás fejében közzététele minősül adókötelesnek. A reklám saját célú közzététele, vagyis ha az adózó saját termékére, árujára, szolgáltatására, tevékenységére, nevére, megjelenésére vonatkozó reklámot tesz közzé, nem keletkeztet reklámadó-kötelezettséget. Azon adózók tehát, amelyek kizárólag saját célú reklám közzétételeiben érintettek – reklám-közzétevőként – nem minősülnek adóalanynak.

A reklám fogalma alatt a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény [Reklámtv.] szerinti gazdasági reklámot, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény [Mttv.] szerinti kereskedelmi közleményt értjük.

Gazdasági reklámnak minősül olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog – ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket –, szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul [Reklámtv. 3. § d) pont].

Kereskedelmi közlemény az olyan médiatartalom, amelynek célja gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy árujának, szolgáltatásának vagy arculatának közvetlen vagy közvetett népszerűsítése. Az ilyen tartalmak fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében, vagy önreklámozás céljából kísérik a médiatartalmakat, vagy szerepelnek abban. A kereskedelmi közlemény formái közé tartozik többek között a reklám, a támogatást nyújtó nevének, védjegyének, arculatának vagy termékének megjelenítése, a televíziós vásárlás és a termékmegjelenítés [Mttv. 203. § 20. pont].

A **reklám közzététele** alatt a reklám megismerhetővé tételét értjük, történjen az akár nagyobb nyilvánosság, akár egyedi címzett számára [Reklámtv. 3. § f) pont]. A Ratv. 1. § 8. pontja alapján a reklám-közzététel akkor is megvalósul, ha a reklám közzétételére irányuló, a megrendelő és a közzétevő közti szerződés előre meghatározza a reklám megjelenésének helyét, idejét vagy módját. Ebből következően akkor is adóköteles tényállás valósul meg, ha például a felek abban állapodnak meg a reklám közzétételére irányuló szerződésükben, hogy a reklámot a műsoridő egy előre meghatározott sávjában kell közzétenni, így a kimondottan a speciális közzétételért fizetett/nyújtott ellenérték (mint a közzétevő adóalany adóköteles tevékenységből származó nettó árbevételének része) is adóalapot képez.

Annak megítéléséhez, hogy a reklám közzététele a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti adóköteles módon valósul-e meg, célszerű az alábbi értelmező rendelkezések áttekintése.

A **médiaszolgáltatás** az az üzletszerűen – rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett – végzett gazdasági szolgáltatás, amelyért egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősséget visel, amelynek elsődleges célja műsorszámoknak tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a nyilvánosságához való eljuttatása valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül [Mttv. 203. § 40. pont].

A **sajtótermék** fogalma alatt a napilapot és más időszaki lap egyes számait, valamint az internetes újságot vagy hírportált kell érteni, amelyet gazdasági szolgáltatásként nyújtanak, amelynek tartalmáért valamely természetes vagy jogi személy szerkesztői felelősséget visel, és amelynek elsődleges célja szövegből, illetve képekből álló tartalmaknak a nyilvánosságához való eljuttatása tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából, nyomtatott formátumban vagy valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül [Mttv. 203. § 60. pont].

A **szabadtéri reklámhordozó** a reklám közzététele céljából építményen kívül elhelyezett eszköz [Reklámtv. 3. § o) pont].

Nyomtatott anyagnak a nyomtatott üzleti reklámanyag, katalógus, prospektus, reklámposzter minősül a Ratv. 1. § 6. pontja alapján. Figyelemmel arra, hogy e meghatározás nem szűkíti le a nyomtatott anyag fogalmát a csak papírra nyomtatott reklámanyagokra, így – értelemszerűen – ilyen reklámhordozó lehet minden anyag, amire reklámot nyomtatnak (például: a reklámcélú póló, molinó, reklámtoll, kitűző, karszalag függetlenül annak alapanyagától).

A Ratv. 2. § (3) bekezdése értelmében **nem minősül adóköteles tényállásnak** a reklám közzététele, ha azt a *sportról szóló 2004. évi I. törvény* szerinti országos sportági szakszövetség vagy országos sportági szövetség

- a nemzeti válogatott keret működtetésével,
- az utánpótlás-nevelési feladatainak ellátásával, vagy
- az amatőr versenyrendszer működtetésével összefüggésben végzi.

Ezek mellett a sportszövetség tagszervezeteként működő sportszervezet (sportvállalkozás, sportegyesület), sportiskola vagy utánpótlás-nevelés fejlesztését végző alapítvány

- az utánpótlás-nevelési feladatainak ellátásával vagy
- az amatőr versenyrendszerben való részvétellel

összefüggésben végzett reklám-közzétételi esetek is kikerültek az adóköteles tényállások köréből.

A mentesség alá nem eső esetek tekintetében a szponzorációból származó bevétel egyes esetekben továbbra is lehet adóköteles bevétel a szponzorálnál. Ilyen lehet, ha a szponzorált olyan formában teszi közzé a szponzor elnevezését, logóját, amely megfelel a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti megjelenítésnek. Ez a tényállás valósul meg, ha a szponzorált sportegyesület a sportolók mezén, versenyautón, egyéb sporteszközön feltünteteti szponzora elnevezését, logóját, vagy ha a szponzorált rendezvény szervezői a rendezvény helyszínén a szponzorok elnevezését, logóját tartalmazó táblákat, feliratokat helyeznek el, illetve hirdetésekben, plakátjaikon, reklámjukban, meghívójukban, honlapjukon szintén megjelenítik szponzoraikat. Ugyanakkor abban az esetben, ha a szponzorált nem hozza nyilvánosságra, hogy kik a szponzoraik, vagy mindezt csak szóban teszi meg (például díjátadáskor, vagy felkonferáláskor), akkor nem valósul meg reklám-közzététel, s így nincs adóköteles tényállás sem.

2. A reklám közzétevőjére vonatkozó szabályok

2.1. Az adóalany

Amennyiben a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti módokon valósul meg a reklám közzététele, úgy az **adó alanya illetőségtől függetlenül** [Ratv. 3. § (1) bekezdés]:

- a) az Mttv. szerint Magyarországon letelepedettnek minősülő médiatartalom-szolgáltató,
- b) az a) pont alá nem tartozó, olyan médiaszolgáltató, amely napi műsoridejének legalább felében magyar nyelvű médiatartalmat tesz Magyarország területén elérhetővé,
- c) a sajtótermék a) pont alá nem tartozó kiadója,
- d) a szabadtéri reklámhordozót, valamint a reklám elhelyezésére szolgáló bármely járművet, nyomtatott anyagot, ingatlan reklám céljára hasznosító személy vagy szervezet,
- e) az interneten közzétett reklám esetén a reklám közzétevője (a reklámfelülettel rendelkezni jogosult személy vagy szervezet).

Az interneten közzétett reklámok esetén azt a személyt kell közzétevőnek (adóalanynak) tekinteni, aki/amely a tartalom-elhelyezés jogával rendelkezik, vagyis aki/amely az internetes felület reklám céljára való hasznosításról dönt.

Médiatartalom-szolgáltató: a médiaszolgáltató, illetve bármely médiatartalom szolgáltatója [Mttv. 203. § 43. pont].

A médiaszolgáltató az a természetes vagy jogi személy, aki/amely szerkesztői felelősséggel rendelkezik a médiaszolgáltatás [Mttv. 203. § 40. pont] tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak összeállítását [Mttv. 203. § 41. pont].

2.2. Az adóalap

A reklám közzétevőjét terhelő adó alapja **az adóköteles tevékenységből származó adóévi nettó árbevétel** [Ratv. 4. § (1) bekezdés]. Nettó árbevételként az olyan adóalany esetében, amely

- a) a *számvitelről szóló 2000. évi C. törvény [Szt.]* hatálya alá tartozik, az Szt.-ben meghatározott értékesítés nettó árbevételét,
- b) az a) pont alá tartozik, de egyedi beszámolóját az Szt. 3. § (10) bekezdés 2. pontjában meghatározott IFRS-ek szerint készíti, a *helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény [Htv.]* 40/C. §-a szerinti nettó árbevételét,
- c) a *személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény [Szja tv.]* hatálya alá tartozik, az Szja tv. szerinti általános forgalmi adó nélküli bevételét,
- d) nem tartozik az Szt. vagy az Szja tv. hatálya alá (például: a bevételi nyilvántartást vezető eva-alany, a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya, vagy magyarországi fiókteleppel

nem rendelkező külföldi székhelyű vállalkozás) az Szt. szerinti nettó árbevételnek megfelelő bevételt kell figyelembe venni.

A Ratv. meghatároz egy **speciális adóalap-növelő tételt** is, ha a reklám közzététele reklámértékesítő ügynökségen [Ratv. 1. § 11. pont] keresztül történik. A 4. § (1) bekezdése előírja, hogy a nettó árbevételt növelni kell a reklámértékesítő ügynökségnek a megrendelővel kötött, az adóalany médiatartalom-szolgáltatásán belüli reklám közzétételeire irányuló szerződés szerinti szolgáltatásból származó nettó árbevételének és ezen ügylet kapcsán a reklámértékesítő ügynökségtől az adóalanynak járó ellenértéknek a különbözetével.

E rendelkezés tulajdonképpen az adóköteles tevékenységből származó nettó árbevételnek a reklámértékesítő ügynökség árrésével, jutalékával való emelését jelenti. A növelő tételt akkor kell alkalmazni, ha a reklámértékesítő ügynökség olyan, az adóalanyal (a reklám közzétevőjével) az **Szt. szerinti kapcsolt félnek**¹ minősülő személy, szervezet, amely az adóalanyal fennálló szerződéses jogviszony alapján jogosult arra, hogy az adóalany médiatartalom-szolgáltatásán belüli reklám közzétételeire irányuló szerződést kössön. Ha az Szt. szerinti kapcsolt viszony nem áll fenn a felek között, úgy a növelő tételt nem kell alkalmazni.

2.3. Az adómérték

A 2019. június 30-áig terjedő időszakra az adókötelezettség mértéke 7,5%, 2019. július 1-jétől 0%.

Mentes az adó alól azonban a reklám-közzétevő adóalany adóköteles tevékenységből származó adóévi nettó árbevételéből 100 millió forint [Ratv. 5. § (3) bekezdés]. A mentesség csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az *Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival* összhangban vehető igénybe [Ratv. 5. § (4) bekezdés]. Ez alapján a 3 egymást követő adóévben az adórendszeren belüli és adórendszeren kívüli de minimis támogatások együttes összege – általános esetben – nem haladhatja meg a 200 ezer eurót. Ezt a 3 adóévre vonatkozó korlátot nem adózónként, hanem *egy és ugyanazon vállalkozásonként*² kell számításba venni a rendelet értelmében. Tekintettel arra, hogy jelen esetben adórendszeren belül érvényesített állami támogatásról van szó, a de minimis támogatás összege a meg nem fizetett adó, amely a mentesített nettó árbevétel-rész és a 7,5%-os adómérték szorzata (éves szinten legfeljebb 7,5 millió forint).

A de minimis támogatás igénybevételére akkor van mód, ha az adózónak (figyelembe véve a vele egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozások – lásd a 1994-03 lapot – által kapott de minimis támogatásokat is) van ezt meghaladó szabad de minimis kerete, és a de minimis keretét a mentesség mértékéig erre a célra kívánja felhasználni.

Az adózónak a szabad de minimis keret megállapítása céljából összesítenie kell az adózónak és az adózóval egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozásoknak támogatás igénybevételének időpontja³ szerinti adóévben és az ezt megelőző két adóévben odaítélt de minimis támogatásokat.

Az adózónak akkor van szabad de minimis kerete, ha a folyó adóévben és az ezt megelőző két adóévben az adózónak és a vele egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozásoknak odaítélt,

¹ Szt. 3. § (2) bekezdés 8. pont

² Az 1407/2013/EU bizottsági rendelet 2. cikk (2) bekezdés

³ A támogatás igénybevételének napja a reklámadó esetén a bevallás benyújtásának tényleges időpontja.

i. a 1407/2013/EU bizottsági rendelet, a 1408/2013/EU bizottsági rendelet és a 717/2014/EU bizottsági rendelet szerinti de minimis támogatások összege nem haladja meg a 200 ezer eurót,⁴

ii. a 1407/2013/EU bizottsági rendelet, 1408/2013/EU bizottsági rendelet, 717/2014/EU bizottsági rendelet és a 360/2012/EU bizottsági rendelet szerinti de minimis támogatások összege nem haladja meg az 500 ezer eurót.

Ha a figyelembe veendő támogatások nem haladják meg a fenti határértékeket, a szabad de minimis keret

i. a 1407/2013/EU bizottsági rendelet, a 1408/2013/EU bizottsági rendelet és a 717/2014/EU bizottsági rendelet szerinti összes támogatás és a 200 ezer eurós határérték közti különbség, vagy

ii. a 1407/2013/EU bizottsági rendelet, 1408/2013/EU bizottsági rendelet, 717/2014/EU bizottsági rendelet és a 360/2012/EU bizottsági rendelet szerinti támogatás és az 500 ezer eurós határérték közötti különbség, ha ez utóbbi kisebb az előző i. pont szerinti értéknél.

A mentesség tehát akkor vehető igénybe, és a csekély összegű támogatás alapja sorba akkor írható nullánál nagyobb összeg, ha az adózónak van az igénybe venni kívánt mértékű mentességet (de legfeljebb a maximális mentességi összeget, azaz az adóalapról 100 millió forint 7,5%-át) elérő szabad de minimis kerete. A csekély összegű támogatás alapja az igénybe vehető és igénybe venni kívánt mentességhez tartozó adóalap, azaz a mentességi összeg 1/0,075-szerese.

***Példa:** a reklám-közvetítő adóköteles tevékenységéből származó 2019-es nettó árbevétele 50 millió forint. Élni kíván a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességgel. A mentesség elméleti összege tehát 3,75 millió forint (50 millió forint 7,5%-a). Az adózónak van két egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozása, és az adózó megállapítja, hogy összesen 10 ezer eurónak megfelelő forintnyi szabad de minimis kerete van a három vállalkozásnak összesen. Ez azt jelenti, hogy csak 10 ezer eurónak megfelelő forintösszegig veheti igénybe a de minimis támogatást. Mivel van egy 5 ezer eurónak megfelelő forint összegű de minimis támogatást jelentő pályázata folyamatban, úgy dönt, hogy csak 5 ezer eurónak megfelelő forintösszeg értékben veszi igénybe a mentességet (hogy maradjon kerete arra az esetre, ha a pályázaton nyer), tehát 310 Ft-os árfolyammal számolva 1 millió 550 ezer Ft-ig mentesül csak az adó alól, az adóalapját pedig csak az ehhez az összeghez tartozó adóalappal csökkentheti.*

Azon reklám-közvetítők, amelyek valamilyen oknál fogva (például: de minimis keretösszeg túllépése miatt) nem jogosultak a támogatás igénybevételére, a teljes adóalapjuk után kötelesek megfizetni a reklámadót.

Mindezekből következően azon reklám-közvetítőknek, amelyeknek az adóköteles tevékenységből származó nettó árbevétele nem haladja meg a 100 millió forintot, és a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet igénybe veszik (igénybe vehetik), adófizetési kötelezettségük továbbra sem keletkezik. Ha a reklám-közvetítő adóalanynak az adóalapja meghaladja a 100 millió forintot, de élni kíván a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességgel, akkor csak a 100 millió forint feletti adóalap-rész után kell megfizetni a reklámadót.

⁴ A mentesség forintösszegének euróra történő átváltásához a támogatás igénybevételének napját megelőző hónap utolsó napján érvényes hivatalos MNB árfolyam alkalmazandó.

A de minimis támogatás igénybe vételéhez a reklámadó alanyainak az 1407/2013/EU bizottsági rendelet 6. cikk (1) bekezdése szerinti ex ante nyilatkozatot kell tenniük, és igazolást kell kapniuk arról, hogy de minimis támogatást vettek igénybe. E nyilatkozatot az adófizetésre kötelezett adózók a reklámadóról szóló, 1994 jelű bevallás benyújtásával teljesítik, és a bevallás tekintendő igazolásnak. Az adófizetésre és bevallás benyújtására nem kötelezett adózók pedig külön nyilatkozatot kell, hogy benyújtsanak az állami adóhatóság részére. Ez a nyilatkozat REKNYIL elnevezéssel elérhető az adóhatóság honlapján, a Nyomtatványkitöltő programok menüpont alatt.

Figyelemmel arra, hogy az adóköteles tevékenységből származó adóévi nettó árbevétel érintően áll fenn – 100 millió forintig – a mentességi szabály, ez egyúttal azt is jelenti, hogy a speciális adóalap-növelő tétel teljes összege után meg kell fizetni a reklámadót.

***Példa:** a reklám-közzetevő adóköteles tevékenységéből származó 2019-es nettó árbevétele 80 millió forint, a speciális adóalap-növelő tétele 5 millió forint. Ebben az esetben – ha az adóalany igénybe veszi a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet – 80 millió forint összegű adóévi nettó árbevétel mentes az adó alól, míg az 5 millió forint teljes összege adóalapot képez, hiszen ezen adóalap-részre nem terjed ki a Ratv. 5. § (3) bekezdése szerinti mentességi szabály. A reklám-közzetevőknek az 5 millió forint összegű adóalapja után kell megállapítani a reklámadó-kötelezettséget.*

2.4. Adó, adóelőleg megállapítási, bevallási, megfizetési és adóelőleg-kiegészítési kötelezettség

A reklámadó – a reklám-közzetevő számára – **éves elszámolású adó**, az adót adóévente kell megállapítani, bevallani, megfizetni. A közzetevő az adókötelezettségét – önadózás útján – az adóévet követő ötödik hónap utolsó napjáig – általános esetben 2020. május 31-éig – állapítja meg és vallja be az e célra rendszeresített 1994 jelű nyomtatványon az állami adóhatósághoz [Ratv. 7. § (1) bekezdés]. A befizetett adóelőleg, előleg-kiegészítés és az adó éves összege közötti különbözetet az adóévet követő ötödik hónap utolsó napjáig kell befizetni, illetve a többlet-befizetést ettől az időponttól lehet visszaigényelni [Ratv. 7. § (7) bekezdése].

A közzetevőt az adóév során – általános szabályként – adóelőleg, adóelőleg-kiegészítés megállapítási, bevallási, és fizetési kötelezettség terheli, az adófizetésre nem kötelezett adóalany azonban **adó, adóelőleg és előleg-kiegészítés bevallására nem kötelezett** [Ratv. 7. § (6) bekezdés]. Ez azt jelenti, hogy az ilyen adózóknak **nem kell nulla adattartalmú bevallást benyújtaniuk**. Ha **például** az adózó ellenérték fejében reklámot tesz közzé, de az abból származó adóévi nettó árbevétel nem haladja meg a 100 millió forintot, és igénybe veszi a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet, akkor adófizetési kötelezettség hiányában a 1994 jelű nyomtatványt sem kell benyújtania.

2.4.1. A 2019. évre vonatkozó adókötelezettség naptári évvel egyező üzleti év esetén

A 2019. július 1-jét magában foglaló adóévi adó összege

- az adóalany 2019. évi adóköteles tevékenységéből származó éves nettó árbevétele,
- növelve a reklámértékesítő ügynökségnek a megrendelővel kötött, az adóalany médiatartalom-szolgáltatásán belüli reklám közzétételére irányuló szerződés szerinti szolgáltatásból származó 2019. évi nettó árbevételének és ezen ügylet kapcsán a

reklámértékesítő ügynökségtől az adóalanynak 2019. évben járó ellenértéknek a különbözetével, mint adóalapnak [Ratv. 4. § (1) bekezdés] az irányadó adókulcsok segítségével a következőképpen kiszámított összege.

A Ratv. 2019. július 24-étől hatályos 11. §-a alapján a reklám-közzétevőnek meg kell osztania az adóalapot, a 0%-os adómértéket az adóalap akkora hányadára (részére) kell vetíteni, amekkora

- hányadot az adóév 2019. július 1-től az adóév végéig tartó naptári napjai száma az adóév egészének naptári napjai számában képvisel, vagy
- adóalap az adóév – 2019. június 30. napjára készített könyvviteli zárlat alapján – 2019. július 1-jétől az adóév végéig tartó időszakban keletkezett.

Az adóévi adóalap fennmaradó hányadára a 7,5%-os adómértéket kell alkalmazni.

A reklám-közzétevő tehát választhat, hogy időarányosításon, vagy pedig közbelső mérlegen alapuló megosztást választ. Egy naptári évvel egyező üzleti évet alkalmazó, folyamatosan működő adóalanynak esetén az időarányos megosztás választásakor az adóalap 184/365 részére kell a 0%-os adókulcsot rávetíteni, a 181/365 részére pedig 7,5%-ot.

***Példa:** egy folyamatosan működő naptári éves adózó a 2019-es adóévben 140 millió forint nettó árbevételért ér el az adóköteles tevékenységéből (speciális növelő tétellel nem kell számolnia). Az adózó igénybe veszi a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet. Az adózó az időarányos megosztás módszerével állapítja meg a 2019-es adóját a következők szerint: $[(140 \text{ MFt} - 100 \text{ MFt}) \times 184/365 \times 0\%] + [(140 \text{ MFt} - 100 \text{ MFt}) \times 181/365 \times 7,5\%] = 0 + 1,49 \text{ MFt} = 1,49 \text{ MFt}$*

Amennyiben az adózó 2019-es adóéve valamely oknál fogva nem teljes naptári év, akkor a fentiek szerinti módszereket értelemszerűen alkalmazza a „tört” adóévére is, kivéve azon eseteket, amikor az adóéve a 2019. július 1-jét nem foglalja magában, így

- ha adóéve 2019. június 30-áig lezárul (például végelszámolás miatt), akkor annak teljes időtartamára nézve a 2019. június 30-áig hatályos általános szabályok szerint állapítja meg az adókötelezettségét;
- ha adóéve 2019. június 30-át követően kezdődik (például újonnan alakult adózóként), akkor sem adófizetési, sem bevallási kötelezettség nem terheli.

A 2019. évi adóelőleg összege főszabály szerint

- ha az adóalanynak adóévet megelőző adóéve 12 hónap, akkor az adóévet megelőző adóévben folytatott adóköteles tevékenységből származó adóalap alapulvételével az 5. § szerint számított összeg,
- ha az adóalanynak adóévet megelőző adóéve 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóévet megelőző adóévben folytatott adóköteles tevékenységből származó adóalap 12 hónapra számított összegének alapulvételével az 5. § szerint számított összeg,
- az adóköteles tevékenységet az adóévben jogelőd nélkül kezdő adóalanynak esetében az adóévre várható adó összege,
- átalakulással, egyesüléssel, szétválással létrejött adóalanynak esetén a jogelőd által az adóévben az átalakulás, egyesülés, szétválás napjáig elért, adóköteles tevékenységből származó adóalap alapulvételével, az 5. § szerinti adómértékkel számított összeg olyan aránya, amilyen arányban az átalakulással, egyesüléssel, szétválással létrejött adóalanynak (ideértve kiválás esetén a fennmaradó társaságot is) a jogelőd vagyonaiból részesült [Ratv. 7. § (3) bekezdés].

Az adóelőleg bevallásának határideje – főszabály szerint – az adóév ötödik hónapjának utolsó napja, azaz a naptári évvel megegyező adóév esetén 2019. május 31-e. Az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő adóalany, illetve az átalakulással, egyesüléssel, szétválással érintett adóalanyok esetén a tevékenység megkezdését követő 15 nap [Ratv. 7. § (2) bekezdés].

Azon folyamatosan működő közzétévők, amelyeknek a 2018. adóévről elszámoló bevallást kell benyújtaniuk, a 2019. adóévre vonatkozó adóelőleg-bevallási kötelezettségüknek a 1894. jelű nyomtatványon tesznek eleget (a 2018. adóévre vonatkozó elszámolás teljesítésével egyidejűleg.)

Az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő adóalany, illetve az átalakulással, egyesüléssel, szétválással érintett adóalanyok a 1994. jelű nyomtatványon vallják be a 2019. adóévre vonatkozó adóelőleg-kötelezettségüket.

Az adóelőleget főszabályként két egyenlő részletben kell megfizetni, amelynek határideje az adóév hetedik hónapjának 20. napja (2019. július 20.), illetve tizedik hónapjának 20. napja (2019. október 20.), az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő adóalany, illetve az átalakulással, egyesüléssel, szétválással érintett adóalanyok esetén az előlegfizetés a tevékenység megkezdését követő 15 napon belül és az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig esedékes [Ratv. 7. § (4) bekezdés].

A 2019. július 1-jét magában foglaló adóévre nézve a Ratv. 11. § (3) bekezdése a fentiekől eltérő rendelkezést fogalmaz meg. Ennek értelmében az említett időszakra megállapított adóelőlegnek a felét kell megfizetni, az adóalany választása szerinti, rá irányadó egyik előlegfizetési időpontban.

Mindez azt jelenti, hogy naptári éves adózók esetén a 1894. jelű nyomtatványon bevallott előlegek közül elegendő vagy a 2019. július 20-ai, vagy a 2019. október 20-ai esedékességű előleget befizetni. A 1894. jelű nyomtatvány alapján az adószámlára már felkönyvelt előlegek egyikének ellentételezését az adóhatóság hivatalból elvégzi.

Mivel a 2019. július 1-jét követő idősakra nem alkalmazhatók többek között az adóelőleg-kiegészítési (feltöltési) kötelezettséggel kapcsolatos szabályok, így a 2019. adóévre vonatkozóan az adózókat nem terheli e kötelezettség.

2.4.2. A 2019. adóévre vonatkozó adókötelezettség naptári évtől eltérő üzleti év esetén

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adóalany az adó- és adóelőleg-fizetési kötelezettségét főszabály szerint az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint állapítja meg, vallja be és teljesíti⁵, ugyanakkor a Ratv. 11. § (4) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adóalany is alkalmazhatja a 2019. július 1-jét magában foglaló adóévre vonatkozó speciális szabályokat. Mindez – az adózó mérlegfordulónapjától függően – vagy a 2018-ban, vagy a 2019-ben kezdődő adóévet érinti.

Például, amennyiben az adózó üzleti éve 2018. október 1-jén kezdődött és 2019. szeptember 30-áig tart, akkor – mivel adóéve 2019. július 1-jét magában foglalja – ezen adóévének adóalapját a 2.4.1. pontban ismertetett két módszer valamelyikével megosztja. Az ezen idősakra eső

⁵ Ratv. 7. § (8) bekezdés

adóelőlegei esedékességének időpontja 2019. április 20-a és 2019. július 20-a. Az első előleg megfizetése a Rtv. módosításának hatálybalépése előtt már megtörtént, a másodikat már nem kötelező befizetnie. A 2019. szeptember 20-áig esedékes feltöltési kötelezettség már nem terheli az adózót. A 2019. október 1-jével kezdődő adóévre nézve már szintén nem terheli sem bevallási, sem befizetési kötelezettség.

Amennyiben az adózó üzleti éve 2019. április 1-jén kezdődött és 2020. március 31-éig tart, akkor – mivel adóéve 2019. július 1-jét magában foglalja – ezen adóévének alapját a 2.4.1. pontban ismertetett két módszer valamelyikével megosztja. Az ezen időszakra eső adóelőlegei esedékességének időpontja 2019. október 20-a és 2020. január 20-a. Az adózó választása szerint a két előleg közül csak az egyiket fizeti meg. A 2020. március 20-áig esedékes feltöltési kötelezettség már nem terheli az adózót. A 2020. április 1-jével kezdődő adóévre nézve már szintén nem terheli sem bevallási, sem befizetési kötelezettség.

2.5. Az állami adóhatóság által a reklám-közzevőkről vezetett nyilvántartás

Az állami adóhatóság a **reklám-közzevő adóalany** [Rtv. 3. § (1) bekezdés] **nevéről (elnevezéséről) és adóazonosító számáról** külön nyilvántartást vezet, melyet a honlapján közzétesz [Rtv. 7/A. § (1) bekezdés].

A közzevőt – illetőségétől függetlenül – kérelmére az állami adóhatóság akkor **veszi nyilvántartásba**, ha

- adó-, adóelőleg-bevallási és adó-, adóelőleg-fizetési kötelezettségét határidőben teljesítette, vagy
- nyilatkozik az állami adóhatóságnak arról, hogy az adóévben adófizetési kötelezettség nem terheli („nemleges adófizetési nyilatkozat”).

Ez utóbbi esetben az állami adóhatóság a nyilvántartásba vételt megelőzően **ellenőrzéssel vizsgálhatja** a nyilatkozat megalapozottságát.

Az állami adóhatóság **törli** az adóalanyt a honlapján közzétett nyilvántartásból

- az adóalany kérelmére,
- ha az adóalany bevallás-benyújtási kötelezettségét elmulasztja, vagy adófizetési kötelezettségét maradéktalanul nem teljesíti,
- ha az adóalanyt „nemleges adófizetési nyilatkozata” ellenére az adóévben adófizetési kötelezettség terheli, kivéve, ha e kötelezettségét e törvény rendelkezésének megfelelően teljesíti,
- a „nemleges adófizetési nyilatkozatot” tevő adóalany esetén az adóév végével,
- ha az adóalany megszűnik,
- ha az adóalany ellen felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás indult,
- ha az adóalany adó tartozása nettó módon számítva – a naptári hónap 1. napján – a 100.000 forintot meghaladja.

Az állami adóhatóság az adatváltozást az adatváltozásról való tudomásszerzés napján átvezeti a nyilvántartáson, és azt az átvezetést követő hónap első napján a honlapján közzéteszi (a nyilvántartás havonta frissül).

A nyilvántartásba való bejelentkezésre irányuló kérelem **kötetlen formában, papír alapon** nyújtható be az illetékes alsó fokú adóigazgatósághoz, az eljárás illetékmentes.

2.6. A bejelentkezési kötelezettségüket, illetve a nyilatkozattételi kötelezettségüket nem teljesítő reklám-közzétevőkre vonatkozó előírások

A Ratv. 11. § (1) bekezdése értelmében az alábbiakban ismertetett szabályok **kizárólag a 2019. július 1-jét megelőző időszak tekintetében** terhelik az adózókat. 2019. július 1-je és 2022. december 31-e között sem bejelentkezési, sem nyilatkozattételi kötelezettsége nincs az adózóknak, és az ezzel kapcsolatos szankciók sem alkalmazhatók.

A reklám-közzétevő [Ratv. 3. § (1) bekezdése szerinti adóalany] a reklám-közzétételi tevékenységének megkezdését követő 15 napon belül köteles bejelentkezni az adóhatóság által e célra rendszeresített nyomtatványon. Nem vonatkozik a bejelentkezési kötelezettség:

- azon adózókra, amelyeket az állami adóhatóság valamely adónem hatálya alá tartozó adózóként nyilvántart (például: áfa-regisztráltként nyilvántartott külföldi adózókra),
- a Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyekre [Ratv. 7/B. § (1) bekezdés].

Tekintettel arra, hogy a belföldi illetőségű adózókat az állami adóhatóság az adószám kiállításától kezdve valamely adónem hatálya alá tartozó adózóként nyilvántartja, a Ratv. fenti előírása azon külföldi illetőségű, Magyarországon reklámadó-köteles tevékenységet folytató közzétevőkre irányadó, amelyek az állami adóhatósághoz korábban még nem jelentkeztek be. A bejelentkezési kötelezettségre vonatkozó előírás független attól, hogy az adott közzétevőnek keletkezik-e tényleges reklámadó fizetési kötelezettsége, vagy sem (az adóalapja meghaladja-e a 100 millió forintot). Amennyiben a külföldi illetőségű személy megvalósítja a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti reklámadó-köteles tényállások bármelyikét, úgy az említett határidőn belül be kell jelentkezni az adóhatósághoz. A bejelentkezésre a 2019-as évben a 19T201 jelű nyomtatvány szolgál.

Ha közzétevő a bejelentkezési kötelezettségét nem teljesíti, az állami adóhatóság – a kötelezettség teljesítésére való felhívás mellett – első alkalommal 10 millió forint mulasztási bírságot szab ki, minden további esetben pedig az előzőleg kiszabott mulasztási bírság háromszorosát. Az adóhatóság a bírságot naponta határozatban állapítja meg. A határozat a közzétevővel véglegessé válik és végrehajtható, közigazgatási perben támadható meg, mely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye és az eljáró bíróság tárgyaláson kívül határoz.

Ha közzétevő az adóhatóság felhívására első alkalommal teljesíti a bejelentkezési kötelezettségét, akkor a kiszabott bírság összege korlátlanul enyhíthető [Ratv. 7/B. § (2)-(5) bekezdés].

A Ratv. 7/C. §-a tartalmazza a nyilatkozattételi kötelezettségüket nem teljesítő reklám-közzétevőkre [Ratv. 3. § (1) bekezdése szerinti adóalanyokra] vonatkozó előírásokat, e rendelkezések tartalmi elemei a következők.

Ha a közzétevő a Ratv. 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettségét⁶ a reklám-közzététel megrendelője számára nem teljesíti és ezt a tényt a megrendelő – a Ratv. 2. § (2) bekezdés b) pontja szerint – bejelenti az állami adóhatósághoz, akkor az állami adóhatóság a közzétevőt a nyilatkozat teljesítésére hívja fel. Ebben az esetben a közzétevőnek a nyilatkozatot – az általános szabályoktól eltérően – az állami adóhatóság felé kell megtenni. Az állami adóhatóság a felhívással egyidejűleg figyelmezteti a közzétevőt arra, hogy amennyiben a nyilatkozatot a felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül nem teszi meg, 500 ezer forint mulasztási bírságot kell fizetnie.

⁶ A nyilatkozattételi kötelezettség tartalmáról, továbbá az arra vonatkozó részletes szabályokról a 3.1. pont szól.

Ha a közzétevő a nyilatkozattételi kötelezettsége teljesítését ugyanazon megrendelő számára ismételen elmulasztja, akkor az állami adóhatóság 10 millió forint mulasztási bírságot szab ki. A nyilatkozattételi kötelezettség minden további, ugyanazon megrendelő számára történő elmulasztása esetén az állami adóhatóság az előző alkalommal kiszabott mulasztási bírság háromszorosát kitevő mulasztási bírságot szab ki.

Az állami adóhatóság mulasztási bírságot kiszabó határozata(i) ez esetben is a közléssel véglegessé válik (válnak) és végrehajtható(k). A határozat(ok) közigazgatási perben támadhatók meg.

A Ratv. 7/C. §-ában foglaltak illetőségtől függetlenül alkalmazhatók, vagyis belföldi és külföldi közzétevők esetén is kiszabható a halmozódó összegű bírság. Nem alkalmazhatók ugyanakkor a Ratv. 7/C. §-a szerinti előírások, ha a közzétevő

- szerepel az állami adóhatóság által a közzétevőkről vezetett nyilvántartásban (ilyen esetben a közzétevőnek a törvény erejénél fogva nincs nyilatkozattételi kötelezettsége),
- a Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély.

A bejelentkezési kötelezettség nem teljesítése [Ratv. 7/B. §] és a nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása [Ratv. 7/C. §] címén ugyanazon adóalany terhére összesen legfeljebb 1 milliárd forint összegű mulasztási bírságot szabhat ki az állami adóhatóság [Ratv. 7/D. §].

2.7. A bevallási kötelezettségét nem teljesítő közzétevőre vonatkozó előírások (a vélelmezett adó)

Az itt ismertetett szabályok **kizárólag a 2019. július 1-jét megelőző időszak tekintetében** terhelik az adózókat. 2019. július 1-je és 2022. december 31-e között a vélelmezett adóval kapcsolatos szankciók nem alkalmazhatók.

Ha a reklám-közzétevő [Ratv. 3. § (1) bekezdése szerinti adóalany] adóbevallás-benyújtási kötelezettségét nem teljesítette, akkor az állami adóhatóság a megelőző naptári évvel megegyező vélelmezett adóévre 3 milliárd forint vélelmezett adót állapít meg. A közzétevő a vélelmezett adót megállapító határozat közlésétől számított 30 napon belül a határozatban megállapítottakkal szemben ellenbizonyítással élhet. A határidő elmulasztása jogvesztő. Ha az adóalany ellenbizonyítással nem él, a határozat az ellenbizonyításra nyitva álló határidő lejártát követő napon jogerős (végleges) és végrehajtható, ellene közigazgatási per nem indítható.

Ha az adóalany ellenbizonyítással él, akkor az állami adóhatóság a vélelmezett adót megállapító határozatát visszavonja és az adót új határozatban állapítja meg, amely a közléssel véglegessé válik és végrehajtható. A határozat közigazgatási perben támadható meg [Ratv. 7/E. § (1)-(3) bekezdés].

3. A reklám közzétételének megrendelőjére vonatkozó szabályok

3.1. Az adókötelezettség és az alóli mentesülés esetei

Fontos kiemelni, hogy a b) pont szerinti nyilatkozattételi kötelezettség a Ratv. 11. § (1) bekezdése értelmében a 2019. július 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszak adókötelezettségére nem alkalmazható. A jelzett időszakban tehát a reklám-közzétevő

nem kell, hogy nyilatkozatot adjon, és így a megrendelőnek sem keletkezik adókötelezettsége (ennek okán az egyéb mentesülési esetek is elvesztik jelentőségüket). Az itt leírtak tehát kizárólag a 2019. július 1-jét megelőző időszak tekintetében irányadóak.

A reklám közzététele mellett – a Ratv. 2. § (2) bekezdése értelmében – adóköteles a reklám közzétételének megrendelése is, kivéve az alábbi esetek bármelyikében

- a) a megrendelő Szja. tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély;
- b) a megrendelő nem magánszemély, vagy az Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak minősül, de a reklám közzétevője nyilatkozott számára arról, hogy
 - adóbevallási, adófizetési kötelezettségének eleget tesz, vagy
 - az adóévben a reklám közzététele után adófizetési kötelezettség nem terheli;
- c) a megrendelő
 - a közzétevőtől az előzőek szerinti nyilatkozat kiadását kérte, és ezt a tényt hitelt érdemlően igazolni tudja és
 - a kért nyilatkozatot a reklám közzétételéről szóló számla, számviteli bizonylat kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül nem kapta meg és
 - a nyilatkozat kiadására irányuló kérelmének tényét, a közzétevő személyét, és a közzététel ellenértékét az állami adóhatósághoz bejelentette;
- d) a közzétevő a reklám-közzététel megrendelésének időpontjában szerepel az állami adóhatóság honlapján közzétett nyilvántartásban.

A reklám-közzétevőnek a b) pontban említett nyilatkozatot a reklám közzétételének ellenértékéről szóló számlán vagy számviteli bizonylaton vagy más okiraton (így különösen a reklám közzétételeire vonatkozó szerződésben) kell megtennie. A nyilatkozat a megrendelőt terhelő adókötelezettség elévülési idején belül pótolható. Ebben az esetben a megrendelő adókötelezettségének önellenőrzéssel való helyesbítésére van mód. A közzétevő nyilatkozat-adása jogszabályi kötelezettség, ezért a megrendelővel már közölt nyilatkozat visszavonására érvényesen nem kerülhet sor. Nyilatkozni az adóévi várható (kalkulált) adóalap alakulására figyelemmel lehet; a nyilatkozatban foglaltak tartalmi módosítása szükségtelen akkor is, ha **például** a közzétevő arról nyilatkozott, hogy az adóévben adókötelezettség nem terheli, de a tényleges adatai alapján mégis adófizetésre kötelezett. **A megrendelőt önmagában a nyilatkozat megléte mentesíti az adókötelezettség alól** (nyilatkozat birtokában nem fizet adót és e jogcímen bevallást sem kell adni).

A c) pontban említett mentesülési lehetőség esetén a bejelentést a megrendelő kötetlen formában, papír alapon teheti meg a számla kézhezvételének hónapját követő hónap 20. napjáig. A megrendelő nyilatkozat kiadására irányuló kérésének hitelt érdemlő bizonyítására szolgálhat például a tértivevényel megküldött postai levél, elektronikus levél esetén pedig az olvasási nyugta vagy az elküldött e-levelek listája.

A d) pontban említettek alapján a megrendelő akkor is mentesül az őt terhelő kötelezettség alól, ha a közzétevő a megrendelés időpontjában szerepel az állami adóhatóság által a reklám-közzétevőkről vezetett nyilvántartásban, amelyről a 2.5. pont alatt olvasható részletes információ. Ilyen esetben a közzétevőnek nincs is nyilatkozat-adási kötelezettsége [Ratv. 3. § (4) bekezdés].

Amennyiben az említett mentesülési esetek egyike sem áll fenn, úgy a megrendelőt adókötelezettség terheli a reklám-közzététel megrendelése okán, emellett a közzétevő adókötelezettsége is változatlanul fennáll a reklám ellenszolgáltatás fejében történő közzététele után az ügyletből származó nettó árbevétel vonatkozásában [Ratv. 2. § (1), (2)

bekezdés]. Ez azt jelenti, hogy a közzétevő adókötelezettsége minden adóköteles közzététel esetében fennáll; a megrendelőt mentesítő körülmények hiányában pedig mind a közzétevő, mind a megrendelő a reá irányadó szabályok szerint köteles teljesíteni adókötelezettségét. A közzétevő adóköteles tevékenységéből származó éves nettó árbevételéből nem hagyható figyelmen kívül az az összeg, amely vonatkozásában nem adott nyilatkozatot (a Ratv. nem tartalmaz erre vonatkozó előírást).

A megrendelőt terhelő adókötelezettség nem bármely, hanem kizárólag a 2. § (1) bekezdése szerinti módokon közzétett reklám megrendelése esetén állhat elő (a közzétevő nyilatkozat-tételi kötelezettsége is csak ilyen módon értelmezhető).

3.2. Az adóalany

A Ratv. 2. § (2) bekezdés szerinti adókötelezettség esetén az adó alanya – illetőségtől függetlenül – a reklám közzétételének megrendelője, ide nem értve az Szja tv. szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt. A Ratv. nem ad definíciót a reklám közzétételének megrendelőjére vonatkozóan, így azt a személyt (szervezetet) kell annak tekinteni, aki (amely) a reklám közzétevőjével szerződést köt a reklám közzétételének megrendelésére.

Ha például egy vállalkozás a saját termékét, szolgáltatását népszerűsítő reklám közzétételére maga köt szerződését a Ratv. 3. § (1) bekezdésében felsorolt közzétevők valamelyikével, megrendelőként értelem szerűen ő lehet a Ratv. 2. § (2) bekezdése szerinti adókötelezettség alanya, ha nem rendelkezik a közzétevő nyilatkozatával. Ha azonban egy reklámügynökség saját nevében köt szerződést a reklám közzétevőjével az ügyfelét, vagy annak termékét, szolgáltatását népszerűsítő reklám közzétételére, úgy az adó alanya megrendelőként – a közzétevő nyilatkozatának hiányában – a reklámügynökség lesz.

Felmerülhet az is, hogy egy adózó a Ratv. 3. § (1) bekezdése (közzétevő) és a 3. § (2) bekezdése (megrendelő) alapján is adóalany (ez különféle – nem ugyanazon – ügyletek kapcsán fordulhat elő), amely esetben külön-külön bevalláson kell az adóelőleget és a havi adókötelezettséget bevallania.

3.3. Az adóalap és az adómérték

A Ratv. 4. § (2) bekezdése értelmében a reklám megrendelője esetén – ide nem értve az Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt – az adó alapja azon reklám közzététel, amely kapcsán nem áll fenn a mentesülés valamely feltétele – **havi összesített ellenértékének 2 500 ezer forintot** meghaladó része. **Ellenérték alatt a nettó, azaz az áfa nélküli összeget** kell érteni. Az összesített ellenérték pedig egy vállalkozás által (a Ratv. hatályba lépését követően) megrendelt reklám-közzétételek alapján az egy adott hónapban kézhez vett számlákon szereplő összesített ellenértéket jelenti (az adóelszámolás időszaka a számla kézhezvételének hónapja).

Az adó mértéke a 2015. július 5-étől hatályos szabályok szerint az adóalap 5%-a [Ratv. 5. § (2) bekezdés]. Az azt megelőző időszak vonatkozásában (2014. augusztus 15-étől 2015. július 4-éig) 20%-os mértékű adókulcs irányadó. Tekintettel arra, hogy a megrendelőt terhelő adó mértékének változásához átmeneti szabály nem kapcsolódott, az egyes időszakokban megrendelt reklámok után a megrendelő által teljesítendő adó mértékét az alábbiak szerint kell megállapítani. Figyelemmel arra, hogy az adókötelezettséget a reklám megrendelése keletkezteti, a mentesülési feltételek hiányában a megrendelőnek az őt terhelő adó

meghatározásakor azt kell vizsgálni, hogy az adott hónapban kézhez vett számlához kapcsolódó reklám-közzététel vonatkozásában mikor kötötték a felek a reklám-közzétételről szóló szerződést. Ha a reklám megrendeléséről szóló szerződés 2014. augusztus 15. és 2015. július 4. között jött létre, úgy – a mentesülési feltételek hiányában – a megrendelőt 20%-os mértékű adó terheli. Ha pedig a szerződést a felek 2015. július 5-én vagy azt követően kötötték, akkor az 5%-os mértékű adó az irányadó.

Példa: A megrendelő 2019. március hónapban négy olyan számlát vesz kézhez, amely vonatkozásában a mentesülési feltételek egyike sem áll fenn, a számlák összesített ellenértéke nettó 4 MFt. Az adó alapja a havi összesített ellenérték 2,5 MFt-ot meghaladó része, azaz 1,5 MFt. Az alkalmazandó adókulcs meghatározásakor a megrendelőnek azt kell vizsgálni, hogy az egyes számlákhoz kapcsolódó reklám-közzétételi szerződések mikor jöttek létre. Az első számla ellenértéke 1,2 MFt, a megrendelő 2015. június 20-án kötött szerződést a közzétevővel. A további három számla együttes ellenértéke 2,8 MFt, a reklám-közzétételre irányuló szerződések 2018. január 6-án, január 11-én, illetve február 1-jén jöttek létre. Ebben az esetben a megrendelőnek az első, 1,2 MFt ellenértékű számla vonatkozásában a 20%-os adókulcs, míg a további három számla vonatkozásában az 5%-os adókulcs az irányadó. Az adóalapnak tehát olyan hányadára kell alkalmazni a 20%-os adókulcsot, amilyen hányadot az 1,2 MFt képvisel a 4MFt-os összesített ellenértékben [$1,2 \text{ MFt} / 4 \text{ MFt} = 0,3$], az adóalap fennmaradó részére [$2,8 \text{ MFt} / 4 \text{ MFt} = 0,7$] az 5%-os adókulccsal kell megállapítani az adót. A megrendelő által fizetendő adó összege: [$1,5 \text{ MFt} \times 0,3 \times 0,2$] + [$1,5 \text{ MFt} \times 0,7 \times 0,05$] = 90 eFt + 52,5 eFt = 142,5 eFt.

A Ratv. 5/A. §-a úgy rendelkezik, hogy a fentiekől eltérően az adó mértéke 2019. július 1-jétől 2022. december 31-éig az adóalap 0%-a. Tekintve, hogy e rendelkezés a jelzett időszak adókötelezettségét egységesen 0%-os kulcs alá vonja, továbbá mivel a Ratv. 11. § (1) bekezdése szerint a Ratv. 3. § (3) bekezdését nem kell alkalmazni a megrendelő ezen időszakra eső adóbevallási és -fizetési kötelezettségére, a 2019. július 1-jétől 2022. december 31-éig tartó időszakban a megrendelőnek nem keletkezik adófizetési kötelezettsége, függetlenül a reklám-közzétételről szóló szerződés megkötésének időpontjától.

3.4. Eljárási szabályok

Amennyiben a megrendelőnek adókötelezettsége keletkezik, akkor a megrendelő havonta, a reklám közzétételéről szóló számla, számviteli bizonylat kézhezvételét követő hónap 20. napjáig köteles az általa megrendelt reklám-közzététel utáni adót összesítve bevallani és megfizetni. A bevallásra a 1994. jelű nyomtatvány 04-es lapja szolgál.

A megrendelőnek nem kell alkalmaznia az adókötelezettség teljesítése során az adó, adóelőleg, adóelőleg-kiegészítés 7. § (1)-(8) bekezdésében foglalt szabályait. Adófizetésre nem kötelezett adóalanynak – amelyik hónapban a reklám közzététel havi összesített ellenértéke a 2 500 ezer forintot nem haladja meg – **nullás adattartalmú bevallást benyújtani nem kell.**

4. A Ratv. további rendelkezései

Az adóval kapcsolatos hatósági feladatokat az állami adóhatóság látja el, az adóból származó bevétel a központi költségvetés bevétele. A Ratv-ben nem szabályozott eljárási kérdésekben az Art. előírásai az irányadók. Az Szt. hatálya alá tartozó adóalany az e törvény alapján megállapított adót az adózás előtti eredmény terhére számolja el [Ratv. 7. § (9)-(11) bekezdés].

[Nemzeti Adó- és Vámhivatal]